

עפ"ת (מרכז) 27754-01-16 - יטאח דניאל נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 27754-01-16 - יטאח דניאל נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 27754-01-16

יטאח דניאל

ע"י עו"ד ליעוז הקרי

נגד

מדינת ישראל

ע"י עו"ד עינת לב ארי (פרקליטות מרכז)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[30.06.2016]

כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו

פסק - דין

1. בפני ערעור על פסק-הדין של בימ"ש השלום לתעבורה בפ"ת (כב' השופטת מגי כהן) בתת"ע 5579-11-14 מיום 2.12.2015 במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה ברכב עם ארבעה נוסעים, ללא מלווה, וזאת בהיותו נהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים, בניגוד לסעיף 21 (א) (2) לפקודת התעבורה ונגזרו עליו שלושה חודשי פסילה של רישיון הנהיגה, קנס בסך 800 ₪ ופסילה על תנאי של שלושה חודשים.

2. השתלשלות האירועים

א. בתאריך 26.9.2014 בשעה 23:42 נהג המערער ברכב כשהוא מסיע ארבעה נוסעים. במהלך נסיעתו עוכב על ידי שוטר בטענה כי נהג במהירות הגבוהה מהמהירות המותרת. השוטר (להלן השוטר הראשון) נטל מהמערער את רישיון הנהיגה שלו, נתן לו אישור נטילה ואישור נהיגה זמני עד לשעה 08:00 של היום למחרת. (להלן אישור נהיגה זמני) בנוסף, זומן המערער לשמוע אצל קצין משטרה וקיבל הזמנה למשפט. ב. המערער עזב את המקום בנהיגה כשברכבו 4 נוסעים (ללא מלווה). במהלך הנסיעה עוכב על ידי שוטר אחר (להלן: השוטר שני) לביקורת שגרתית. המערער הציג בפני השוטר את אישור הנהיגה הזמני שקיבל מהשוטר הראשון. ג. השוטר השני בדק את פרטיו של המערער במסוף המשטרתי וקיבל את המידע כי המערער הינו נהג חדש. בעקבות כך נתן השוטר השני למערער אישור נטילת רישיון נהיגה נוסף ומסר לו הזמנה למשפט בעבירה של נהיגה עם ארבעה נוסעים נוספים ברכב ללא מלווה, כשהוא נהג חדש וטרם מלאו לו 21 שנים - עבירה בניגוד לסעיף 12 (א) (2) לפקודת התעבורה. כתב אישום זה היה נושא הדיון בבימ"ש קמא.

3. בתשובה לכתב האישום כפר המערער בעבירה המיוחסת לו . בא כוחו הוסיף "לטענתנו הוא נהג על פי הוראות שוטר. מודה בגיל, במספר הנוסעים ושלא היה מלווה".
- בישיבה ביום 2.12.2015 הודה המערער שהוא רשום במשרד הרישוי כנהג חדש.
- ב"כ הצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמה לפיה הם מסתפקים בהגשת המסמכים, ללא צורך בשמיעת עדים ויסכמו טיעוניהם המשפטיים.
4. להלן המסמכים שהוגשו בבימ"ש קמא והרלוונטיים לעניין:
- ת/1 - הזמנה לדין וכתב אישום מ-27.9.2014 שעה 20:53 (שנרשם על ידי השוטר השני) בעבירה של "הסעת 4 נוסעין ברכב, ללא מלווה, בהיותו נהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים.
- נ/1 - אישור בדבר נטילת רישיון נהיגה וזימון נהג/נהגת לקצין משטרה.
- נ/2 - הזמנה לדין וכתב אישום בעבירה של נהיגה במהירות גבוהה מהמהירות המותרת (בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה). שנרשם ע"י השוטר הראשון.
5. הטיעונים בבימ"ש קמא
- ב"כ המשיבה (המאשימה בבימ"ש קמא) ביקשה להרשיע את המערער (הנאשם בבימ"ש קמא) וטענה כי המסמך נ/1, הוא אישור לנטילת רישיון הנהיגה בטרם נערך למערער שימוע בנוגע לפסילה המנהלית והוא אינו אישור המתיר למערער לנהוג עם 4 נוסעים ללא מלווה, הגבלה המוטלת עליו מכוח החוק בהיותו נהג חדש מתחת לגיל 21.
- מנגד סמך ב"כ המערער טיעונו על הוראת סעיף 47 (ג) (1) לפקודת התעבורה הקובע:
- "נטל השוטר את רישיון הנהיגה כמפורט בסעיף קטן (ב), יתן לנהג אישור על נטילת הרישיון וזימון להופיע, בתוך שלושה ימים במועד שיקבע, בפני קצין משטרה, לצורך החלטה בדבר פסילת רישיון הנהיגה שלו. אישור שניתן כאמור יראו אותו כרישיון הנהיגה שניטל וזאת עד למועד שנקבע לזימון הנהג בפני קצין המשטרה".
- ב"כ המערער טען, כי בלי קשר לשאלה אם מדובר בנהג חדש אם לאו, השוטר הראשון שנטל מהמערער את רישיון הנהיגה ומסר לו את נ/1, חרף היותו מודע לכך שהמערער הוא נהג חדש, המסיע ארבעה נוסעים ללא מלווה, לא ציין את ההגבלה של נהג חדש ב-נ/1 בסעיף "היתרים והגבלות המפורטים ברישיון הנהיגה" ונתן לו אישור להמשיך ולנסוע עם ארבעת הנוסעים ללא מלווה עד לשעה 08:00 ביום למחרת. לשיטתו של ב"כ המערער, על פי לשונו של סעיף 47 (ג)(1) נ/1 הוא רישיון הנהיגה הזמני שניתן למערער ומשלא פורטה שם הגבלה כלשהיא לא עבר המערער את העבירה המיוחסת לו ושגה ביהמ"ש קמא בהרשיעו את המערער.
- ב"כ המערער הפנה לסעיף ד ב-נ/2 "נסיבות המקרה", שם ציין השוטר הראשון את נסיבות העיכוב של המערער וציין שברכב היו 4 נוסעים ולא רשם למערער דו"ח בעבירה זו.
6. הכרעת הדין של בימ"ש קמא.

בימ"ש קמא דחה את טענת ב"כ המערער וקבע כי סעיף 47 (ג) (1) הקובע כי "אישור שניתן כאמור יראו אותו כרישיון הנהיגה שניטל וזאת עד למועד שנקבע לזימון הנהג בפני קצין המשטרה" אינו מבטל את ההגבלות המופיעות ברישיון הנהיגה, כפי שהן מופיעות במשרד הרישוי, ו"לא מתיר לנאשם לעבור על חוקי הנהג החדש ולנהוג ללא הגבלה אלא מתיר לו לנהוג אך ורק עד לתאריך שנקבע ובהתאם לרישיון שנלקח ממנו".

לאור הקביעות הנ"ל הורשע המערער בעבירה המיוחסת לו ונגזרו עליו 3 חודשי פסילה של רישיון הנהיגה, קנס בסך 800 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

על פסק דינו של בימ"ש קמא הוגש הערעור המונח בפניי.

7. נימוקי הערעור

הערעור מכוון כנגד הכרעת הדין וגזר הדין של בימ"ש קמא.

נטען כי שגה בימ"ש קמא כאשר דחה טענות המערער כי יש לראות באישור הנטילה (נ/1) כרישיון הנהיגה שניטל וזאת עד לבירור בפני קצין המשטרה.

נטען כי על פי לשונו של סעיף 47 (ג) (1) לפקודה יש להתייחס לאישור הנטילה (נ/1) כרישיון הנהיגה שניטל מהמערער והתנאים והגבלות המפורטים בו או שאינם מפורטים בו, כאילו מופיעים או שאינם מופיעים ברישיון הנהיגה שניטל. נטען כי משלא נרשמה בנ/1 מגבלת "נהג חדש", נהג המערער כדין וטעה בימ"ש קמא בהרשיעו אותו.

ב"כ המערער הוסיף וטען כי סמכותו של השוטר ליטול מהמערער את רישיון הנהיגה כוללת גם את הסמכות לקבוע מהם התנאים וההגבלות אשר יפורטו באישור הנהיגה הזמני.

בענייננו, משלא ציין השוטר הראשון מגבלה כלשהיא באישור הנהיגה הזמני, לא חלה על המערער המגבלה של נהג חדש. עוד נטען כי השוטר הראשון ידע שהמערער מסיע ארבעה נוסעים, ללא מלווה חרף היותו נהג חדש ובאופן מודע בחר לא לציין זאת על מנת לאפשר למערער להמשיך ולנהוג.

לבסוף נטען, כי אי ציון התנאים וההגבלות בנ/1 צריך להתפרש לטובת המערער. מה עוד שהדבר גרם לתקלה חמורה ולפגיעה בכבודו של המערער.

באשר לגזר הדין, נטען כי בימ"ש קמא החמיר בעונשו של המערער והיה מקום להקל עמו, הן בשל היותו של המערער סטודנט הזקוק לרישיון הנהיגה להגיע ללימודיו והן בשל נסיבותיו המיוחדות של המקרה.

8. הדיון בערעור

בדיון בפני חזר ב"כ המערער על עיקרי הודעת הערעור והפנה לסעיף 47 (ג) (1) לפקודת התעבורה. ביקש להעדיף את הפרשנות שלו לסעיף הנ"ל לפיה רשיון הנהיגה הזמני שניתן למערער הוא רישיון הנהיגה ומשכך לא היה מקום להרשיעו בדיון.

נטען, כי אין חשיבות לשאלה אם השוטר הראשון התרשל בתפקידו אם לאו. משלא פורטה בנ/1 מגבלת "נהג חדש" יש לקבוע שהמערער לא היה נהג חדש.

המשיבה התנגדה לקבלת הערעור על שני חלקיו וסמכה התנגדותה על פסק דינו של בימ"ש קמא. נטען, כי אין לקבל את הפרשנות של ב"כ המערער לסעיף 47(ג)(1) לפקודה, שמשמעותה שניתנה למערער רשות לעבור על חוקי התנועה ולעקוף את המגבלות שחלו על המערער כמפורט ברישיון הנהיגה שניטל ממנו ואין בכוחו של רישיון הנהיגה הזמני להקנות למערער יותר ממה שהיה לו על פי רישיון הנהיגה.

לשיטת המשיבה, הפרשנות ההגיונית של סעיף 47 (ג) (1) היא כי רישיון הנהיגה הזמני אינו בא להחליף את רישיון הנהיגה ויראה כמו רישיון הנהיגה שניטל שהוא הקובע.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ונתתי דעתי לסעיף 47 (ג) (1) לפקודת התעבורה, עליו סמך ב"כ המערער טיעוניו, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות על שני חלקיו.

רישיון הנהיגה הזמני שניתן למערער אינו מבטל את ההגבלות החלות על רישיון הנהיגה, על פי הרשום במשרד הרישוי. נ/1 בא במקומו של רישיון הנהיגה ומתיר לו להמשיך ולנהג ד לתאריך שצוין בו, בהתאם לתנאי רישיון הנהיגה שניטל ממנו. הדבר ברור דווקא מלשון הסיפא של סעיף 47 (ג) (1) אישור שניתן כאמור יראו אותו כרישיון הנהיגה שניטל וזאת עד למועד.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016, במעמד המערער, ב"כ וב"כ המשיבה, עו"ד לב ארי.